

EnSam

*En förutsägelse i
58 akvareller*

Ronny Lingstam

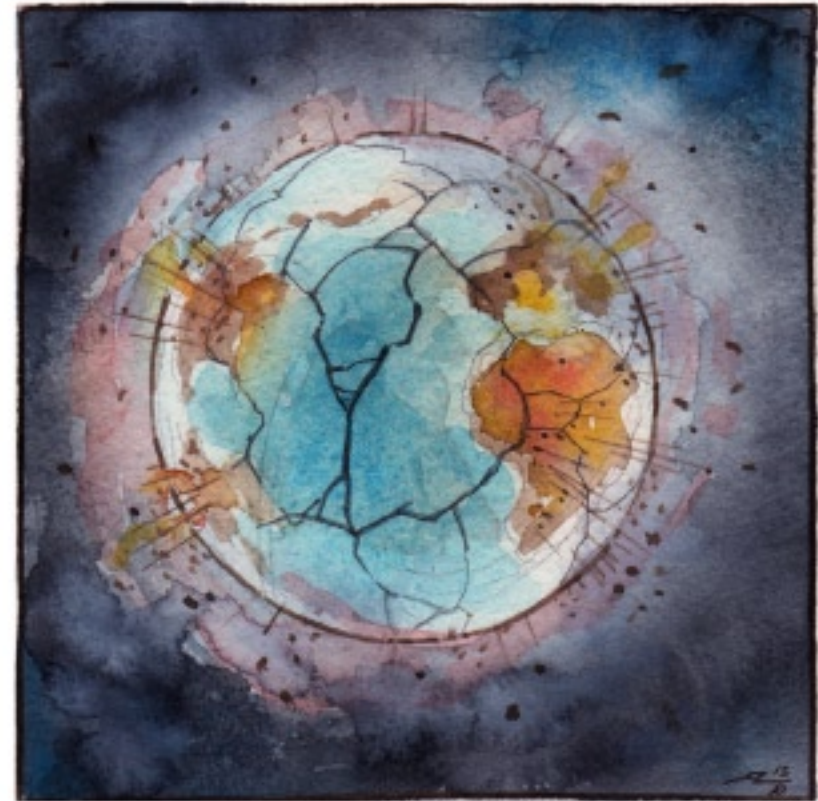
DET HÄR ÄR ingen barnbok. Den är inte avsedd för barn och är heller ingen bok, utan mer ett album, en serie akvareller. Sviten kan vara en spådom: *Se så illa kan det gå!* Eller: *Det kunde ju ha varit värre.* Eller så är den bara ett av mina infall.

Huvudpersonen heter Sam och är en överlevare. Hon gör det bästa hon kan av situationen, när katastrofen rasat.

Ronny Lingstam

EnSam på Jorden

Man kunde bara inte hålla sams. Man bråkade om allt
och till slut råkade man riktigt i luven på varandra.

Allt som återstod var ruiner och aska. Och ingen fanns kvar för att se och ta lärdom heller.

Jo, det fanns faktiskt en. En enda.

Sedan började det blåsa. Stormen kom. En orkan som sopade bort allting.

Jorden blev visserligen mindre när allt skräp blåst bort, men det var ju ändå bra att det blev städat.

I.

Friden

Kargt. Och väldigt tyst, tyckte Sam när hon vaknade.

Men hon älskade sin jord – och stillheten.

Och hon njöt verkligen av lugnet där hon gick.

Mycket hade förändrats.

Klimatet var annorlunda.

Kommunikationerna fungerade inte längre.

Men till Havet kom hon ändå. Där hade hon en skön dag på stranden.

Ett majsfält stod kvar. Sam tyckte om att smyga omkring naken i bland de höga axen.

Uppe på höga berg kunde hon känna sig som en mås över Jorden.

Tråkigt hade hon inte. Ibland ritade hon meridianer...

...eller gungade ut över kanten.

Månen höll sällskap vid kvällstoaletten...

...och vakade medan hon sov.

2.

Fröjden

Sam gick ofta upp tidigt för att möta solen.

En dag kom en kanin. Han hette Joy.

Sam hade ingenting emot sällskapet, men en gnutta anständighet var ett krav.

Fel för den ena var rätt för den andre, men för det mesta höll de sams.

Ibland gjorde de utflykter tillsammans.
- Å, en oboe! skrek Joy förtjust.

Båda tyckte om ett kvällsbad i dammen.

De hade skilda sovrum. Sam höll på sedligheten.
Joy hade inget att invända.

Druvorna mognade fint. Sam kände odlarens stolthet.
– Jag gillar russin, sa Joy.

– Saft, sa Joy.
– Ja någonting ditåt, bekräftade Sam.

- Allt är vegetariskt, sa Sam.
- Jag har alltid varit vegetarian, sa Joy

- Vi ska ha en fest föreslog Sam, och så blev det.
- Joy var mycket initiativrik den kvällen.

Joy underhöll talangfullt på "oboe" vilket inspirerade Sam till en ganska frivol dans.

Det blev en rejäl fest och de sov länge nästa dag.

3.

Schismen

Sam fick ett oväntat besked, ett slags positivt provsvar.
– Jag? Men hur...?

Snart började hon må illa på morgnarna.

Joy fann ett nytt uttryck i Sams ansikte.
– Vi måste tala allvar, sa hon.

-Nu behöver vi ett riktigt hem, sa Sam.
-Det ska jag bygga åt oss, sa Joy.

- Men det är en femrummare därnere.

– Varför fick jag inte en kyckling istället? Jag hatar kaniner!

Joy blev djupt sårad.

4.

Freden

Sam var alena igen. Det kändes ledsamt.

Det kom en höna. En Barnewelder.

En omvittnat duktig och pliktrogen sort.

Veckorna gick och Sam rensade mangolden.

Det hade ingen avsändare men kom säkert från Joy.

– Nämen! utbrast Sam.

Återföreningen blev varm och känslsam.

Dock inte långvarig. Joy avled nästa dag.

Sam blev utom sig av sorg. Men ett bra kosttillskott fick ändå inte förfaras.

5.

Kvalen

Vattnet gick mellan mangold och morötter.

Sam kände sig ängslig.
– Vill du komma ut får du hjälpa till själv nu!

Till och med en kanin skulle ha varit till tröst.

Natten gick och Sam födde till slut.

Hönan tog sig rollen som tupp. Lite skorrig men inte helt oäven.

6.

Sams val

Sam sov lycklig. Två av de små knytena råkade hamna illa. Men hon hade ändå nio kvar.

Snart kunde Sam ta ut småttingarna på promenader.
– Här ligger pappa och era syskon, sa hon.

Barnen lekte glatt med varandra. Efterhand fick de även
andra intressen. Och familjen ökade i antal.

Ganska snart hade Sams släkt vuxit sig väldigt stor.
– Det var lugnare innan, tänkte hon i sitt majsält.

Vid stranden gjorde hon ett fynd som födde en tanke.

Då hon riggat båten gav hon sig iväg. Hon brydde sig inte om att ta adjö av kaninerna.

*Och här slutar
spådomen. Sams vidare
öde är en annan
förutsägelse.*

© *Ronny Lingstam* 2018